

beregningerne måske viser, at jeg har ret, at de bare ikke vil have DONG-modellen, men A.P. Møller-modellen, og så træffer man den beslutning. Men så har man i det mindste haft muligheden for at tage stilling til det på et klart grundlag, og så er det en rent ideologisk beslutning, som så bliver truffet af Dansk Folkeparti og regeringspartierne.

Jeg vil bare gerne have, at udvalget får mulighed for at tage stilling på et oplyst grundlag.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Fru Aase D. Madsen for tredje og sidste gang.

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

For tredje og sidste gang: Er det virkelig stadig har hr. Keld Albrechtsens ønske, at vi skal have en stor kommerciel virksomhed med en magtfuld finansminister i spidsen, som det danske Folketing ikke har tøddel indflydelse på? Det kan godt være, det er Enhedslistens politik, men det er ikke Dansk Folkepartis politik. Man skal ikke være lovgiver og så samtidig sidde som den øverste i en stærkt kommerciel virksomhed, det går aldrig godt.

Kl. 15.10

Og hvis hr. Keld Albrechtsen vil se alle de mange spørgsmål, jeg har stillet til finansministeren og økonomi- og erhvervsministeren netop om denne interessekonflikt som lovgiver og som ejer af et stort kommercielt selskab, så tror jeg nok, at hr. Keld Albrechtsen finder en anden måde at anskue tingene på.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg må indrømme, at den betragtning, der går ud på, at hvis vi beholder DONG, og hvis vi giver DONG en opgave i Nordsøen, så har Folketinget ingen indflydelse på det, forstår jeg simpelt hen ikke. For det er jo Folketinget, der som den danske befolknings repræsentanter ejer DONG, og man kan vel ikke få større indflydelse på et selskab end ved at eje det. Sådan er grundloven jo indrettet, at den, der ejer det, bestemmer. Og det vil sige, at i det omfang, staten fortsat bestemmer, kontrollerer DONG, ejer DONG eller i hvert fald et flertal af aktierne i DONG, ja, så bestemmer staten da.

Altså jeg ved ikke, hvad fru Aase D. Madsen mener. Mener fru Aase D. Madsen, at vi har større indflydelse på A.P. Møller end på DONG? Nej, det kan hun vel ikke mene.

Så er hun inde på ledelsesforholdene, og der kan meget vel være nogle relevante spørgsmål i det, for vi skal have de rigtige ledelsesformer. Men det er altså bare en kendsgerning, at selskaber som f.eks. DSB og DONG, som er ejet af staten, er overordentligt veldrevne selskaber. Der kan godt være ting, der kan gøres bedre, der er også nogle gange, de gør noget forkert, men så kan vi tage det op og kritisere det.

Og jeg synes ikke, DONG skal købe vandværker i Herning. Det er ikke DONG's opgave, det kan vi nok godt blive enige om, men det godkendte fru Aase D. Madsen jo. Ja, det godkendte fru Aase D. Madsen, så vidt jeg ved, men det kan være, jeg har taget fejl på det punkt.

Men jeg mener bare, at det da er fuldstændig indlysende, at vi ikke kan få større samfundsmæssig og folketingsmæssig indflydelse på tingene end ved at lade DONG overtage produktionen. Hvordan skulle man kunne få større indflydelse end ved, at samfundet selv ejer det selskab, der kører butikken?

Jeg forstår simpelt hen ikke fru Aase D. Madsens tankegang.

Bodil Kornbek (KRF):

Kristeligt Folkeparti kan principielt tilslutte sig den aftale, regeringen har indgået med A.P. Møller om efterforskning af olie og naturgas i Danmarks undergrund. Som jeg har sagt tidligere i dag, mener vi, at aftalen sikrer, at der ikke drives rovdrift på olieelterne, indtil den nuværende aftale udløber i 2012.

Dernæst sikrer aftalen den danske stat en større del af overskuddet fra olieudvinding i forhold til i dag. Kristeligt Folkeparti har selv ønsket, at den danske stat skulle have mere ud af olie- og gasressourcerne i Nordsøen, så vi er selvfølgelig tilfredse med, at det nu lykkedes.

For det tredje sikrer aftalen DUC stabile rammer, der giver selskabet basis for yderligere efterforskning efter olie i den danske undergrund. Og det betyder naturligvis også gode muligheder for fortsat beskæftigelse i den danske oliebranche.

For det fjerde er vi optaget af, at der bliver ryddet ordentligt op, når feltet lukkes ned. Her sikrer aftalen bedre mulighed for, at fradraget ved ophørt produktion kan udnyttes bedre end i dag.

Vi mener også, at en langsigtet aftale netop giver de fornødne incitamentter til at igangsætte ny efterforskning og investeringer i produktion af olie og naturgas. Men det er klart, at vi må